

Panu Etta-Pate

ETTA, toikka, kolokko, neljekku. . .

NÄIN meillä, entä teillä? Entten tentten teelika mentten jne. Vaikka ei se kyllä aivan sama asia ole, jos kohta molempia radiramssuja käytettiin ja mikä ettei käytetä vieläkin samaan tarkoitukseen: kullekin leikin osanottajalle osoitetaan hänen paikkansa siinä ja nyt.

KAIKKI olemme tahdoimme tai ei mukana jatkuvassa piirileikissä, jonka nimi on Elämä itse . . . leikissä, niin, jos sana sallitaan, vaikka piirimin ei kaikille maistukaan leikiltä. Etansa ja toikkansa on siinäkin, siinäpä vasta onkin!

* * *

NYT meillä sitten on ensimmäinen Oulun Etta, vaikka yhtä hyvin olisi voinut olla Potnapekka, mutta kun rakkaalla naapurilla on Raahen Pekka, ei kuulemma haluttu matkia. Eiväthän oululaiset toki matki, vaikka omivatkin sen "Kemistä olhan . . .", tuota, "Oulusta ollaan. . ."

OULUSTA on totisesti Oulun Etta, tunnettu 70 vuotta ja

rapia päälle Kaija-Paten nimellä, nytkö siis Etta-Pate! Ensimmäinen tuli mieleen, että siinä on tirehtööri — director musices tasavallan presidentin valtakirjalla, joka ei esittelyjä kaipaa. Tänä syksynä tulee kuluiseksi 55 vuotta yksistään siitä, kun Pauli Kaijanen rupesi impressaariksi. Kai se on ainaakin Suomen ennätys.

* * *

UUDET oululaiset, syntyneet ja tulleet, eivät tietenkään voi tuntea Kaija-Patea yhtä hyvin kuin me vanhat, sillä täällä tapahtuu nyt enemmän kuin muutama ajastaika sitten ja jonkinlainen vaikutus on vuosilla tietenkin ollut myös impressaari Kaijaseen.

SUHTEELLISTA kuitenkin kaikki, sillä kun joutuu tirehtööri Kaijasen seuraan, mikä voi tapahtua puhelimessa ja kadunkulmassa yhtä hyvin kuin missä hyvänsä Oulussa, huomaa ajan kulun hyvin suhteelliseksi käsitteeksi. Pate kertoo tarinaa, joka tuntuu aivan tuoreelta . . . ooppa vai, onko siitä kauankin . . .? 1926

on kuin toissapäiväistä, missä hän minä silloin olin, kun en muista niitä porokilpailuja. . .

KONSERTISSA tietenkin, saan sanotuksi, tai olit soittamassa, jossain. Siinä samassa tuleekin jo tarinaa. Nauraa hyristen Pate kertoo, että kun Tuure Ara oli kerran — ehkä juuri 1926 — Oulussa, tietenkin Paten "impressoimana", hän oli tullut toivoneeksi, että olisi kerran eläissään saanut olla poron kyytissä, t täkäläinen n d. Siltä istumalta Kaija-Pate oli soittanut Kempaisen Rekelle, muistatthan Kempa-Jaken veli, se rätätälimestari, ja Ara oli kuin olikin pääsyt ajamaan porolla. Poronhan me tunnemme, vaikka niitä ei enää juoksentelekaan Oulun kaduilla, niin että tietenkin se poro heitti herra taiteilijan päistikkaa kinokseen.

OIKEIN säikähdin: entä sitten? Mutta Pate hyrisi, että ei siinä käynyt kuinkaan, illalla Ara lauloi niin kuin ei mitään, mutta sen konsertin hän varmasti muisti ikänsä. Minun ei olisi tarvinnut paljon usuttaa, kun olisi jo tullut lisää. Ei tarvitse muuta kuin sanoa jonkun Rannan nimen, isän tai pojan, tai Similän tai Raitamaan tai Lückin tai Kiannon saati Sibeliusen, Madetojan, Välikin, Piltin, Rautavaaran, Lehtisen tai esimerkiksi Menuhinin tai jonkun muun hänen tasoisensa maailmankuuluisuuden nimen, niin Konserttitoimisto Kaijasen 11242902johtaja-juoksupojalla on persoonallinen kosketus ja

usein ainutkertainen kokemus ja kulumaton kulttuurikasku. Voi veljet, esimerkiksi se Iki-Kianto "Merihirviöiden luolassa tuonelan virran tuolla puolen" eli Merenkävijäin majalalla, kerran. . .

* * *

PAULI KAIJASTA Oulu totisesti saa kiittää monen maailmankuulun mestarin vierailun järjestämisestä, ja suomalaiset eri alojen esiintyneet ja esiintyvät taiteilijat Pate tuntuu tuntevan kaikki, lukemattoman monen heistä kuin hyvän ystävän ainakin. Sadat kuuluisuudet ovat tunteneet jääneensä kiitollisuuden velkaan Kaija-Patelle ja tietysti hänen herttaiselle Hilkalleen. Niinpä Kaijasten koti onkin täynnä kuuluisuuksien valokuvia, joiden lämpimät omistuskirjoitukset varmasti ovat lähteneet sydäimestä.

JA Kaijasten kellari, oikeastaan talon koko "kellaristo", on täynnä Kaija-Paten tämän vuosisadan aikana kokoamaa Oulun musiikki- ja kulttuurihistoriaa, kirjoja, ohjelmia, aviseja, nuotteja, lauluja, valokuvia, painokuvia ja muuta papeeria.

OULUN ETTA 1983 on paikallaan juuri nyt, kun Kaijanen impressaarina täyttää 55 vuotta. Oulu-seuran etta Etta osui oikeaan! Pieneen pakinaan mahtuu vain pieni osa Patesta.